

1. Dům je ještě zavřený
- to nevadí, mám klíč.
A noc už má na kahánku
takže musím pryč.
Nikdo mě tu nezahlídnul
když jsem vyšel ven.
Brzo bude ráno.
Zas jdu od ní.

2. Jdu domů stejnou cestou
kterou kolikrát jsem šel.
Jsem bohatší o slib
co jsem dal a hlas se mi chvěl.
Že až teď přijdu domů,
svoji ženu probudím.
Až zeptá se mně odkud jdu.
Že řeknu od ní.

- R: Tvůj náramek dnes neschovám,
a nechám si i klíč, co házel jsem
ti vždy do schránky spodní.
Tvé stopy dneska nesmažu,
jí klidně řeknu "Křič".
Prostě mě tu máš.
Já jdu od ní.

3. V hlavě pořád probírám
ten svůj slib včerejší.
Rytmus rázných kroků
je stále volnějš...
Naší ulicí táhnu jen
jak vlastní stín.
Mám říct čtyři slova:
Já jdu od ní.

- R: Ten náramek je pořád těžší,
v kapse pálí klíč.
Vrátím obojí do schránky spodní.
Míval jsem vždy pevnou vůli,
teď je vůle pryč.
To nedokážu říct:
"Já jdu od ní".